

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ
พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมสรรพากร
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กรมสรรพากร
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
 - ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
 - ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ การร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ).....
 - ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ การเสนอแนะให้ประเมิน).....
 - อื่น ๆ คือ.....
๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ มกราคม ๒๕๖๗ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้ กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖
๖. รายชื่อกฎหมายที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้
 - ๖.๑ พระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การผ่อนชำระภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๙
 - ๖.๒ กฎกระทรวง กำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๖๐
 - ๖.๓ กฎกระทรวง กำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีตรวจสอบติดตาม พ.ศ. ๒๕๖๐
 - ๖.๔ กฎกระทรวง กำหนดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทยซึ่งต้องเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๙
 - ๖.๕ กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์การหักภาระที่ถูกรอนสิทธิในการคำนวณมูลค่าสัหาริมทรัพย์ ที่เป็นมรดก พ.ศ. ๒๕๕๙
 - ๖.๖ กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๙
 - ๖.๗ ประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน เรื่องแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน ตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘
 - ๖.๘ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนหรือขยาย กำหนดเวลาตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘
 - ๖.๙ ประกาศกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก เรื่อง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘

๖.๑๐ ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ ๑) เรื่อง กำหนดแบบแสดงรายการภาษีการรับมรดก

๖.๑๑ ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ ๒) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อการขอคืนภาษีการรับมรดก

๖.๑๒ ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ ๓) เรื่อง กำหนดแบบคำอุทธรณ์และสถานที่ยื่นคำอุทธรณ์การประเมินภาษีการรับมรดก

๖.๑๓ ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ ๔) เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการงดหรือลดเบี้ยปรับภาษีการรับมรดก

๖.๑๔ ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีการรับมรดก (ฉบับที่ ๕) เรื่อง กำหนดแบบคำร้องขอผ่อนชำระภาษีการรับมรดก

๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ)

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด

เนื่องจากในอดีตการถ่ายโอนทรัพย์สินโดยทางมรดกจะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี ไม่ว่าทรัพย์สินจะมีจำนวนมากน้อยเพียงใด ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม จึงสมควรที่จะจัดเก็บภาษีจากการรับมรดกที่มีมูลค่าจำนวนมากเพื่อนำไปพัฒนาประเทศและยกระดับการดำรงชีวิตของประชาชนที่ยากไร้ให้ดีขึ้น ทั้งนี้ โดยมีให้กระทบถึงผู้ที่ได้รับมรดกพอสมควรแก่การดำรงชีพ

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ มีการกำหนดมาตรการในการจัดเก็บภาษีเมื่อมีการโอนทรัพย์สินมรดกตามมูลค่าที่กำหนดจากเจ้ามรดกไปยังผู้ได้รับมรดก ซึ่งหากไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว จะมีการกำหนดเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม รวมทั้งโทษทางอาญาอีกด้วย

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติให้ประชาชนซึ่งมีเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด จะต้องดำเนินการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีการรับมรดก (ภ.ม.๖๐) และเสียภาษีดังกล่าวด้วย

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

กฎหมายฉบับนี้ยังคงมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากภาษีการรับมรดกเป็นหนึ่งในรายได้ของรัฐ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการบริหารพัฒนาประเทศ และเป็นเครื่องมือของรัฐในการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้และทรัพย์สินสู่สังคมโดยรวม ป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีจากการโอนทรัพย์สิน นอกจากนี้ภาษีดังกล่าวยังมีใช้ในหลายประเทศทั่วโลก จึงแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของกฎหมายดังกล่าว

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากกฎหมายฉบับนี้ คือ เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่รัฐอันเนื่องมาจากการจัดเก็บภาษีการรับมรดก ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐสามารถนำเงินไปใช้ในกิจการสาธารณะให้แก่ประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างกลุ่มคนที่มีรายได้สูง รายได้ปานกลางและรายได้น้อย

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน

อาจก่อให้เกิดอุปสรรคบ้างสำหรับผู้ที่มีหน้าที่ในการเสียภาษีการรับมรดก เนื่องจากการได้รับมรดกที่มีมูลค่าสูงเกินกว่าส่วนที่กฎหมายบัญญัติไว้ ซึ่งต้องมีการดำเนินการเกี่ยวกับภาษี ทั้งการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษี รวมไปถึงการจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดก หากไม่สามารถชำระภาษีดังกล่าวได้ทั้งหมดในคราวเดียวกัน

- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

สามารถลดความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ เนื่องจากการจัดเก็บภาษีการรับมรดกเป็นการจัดเก็บภาษีจากผู้ได้รับทรัพย์สินมรดกที่มีมูลค่าสูงเกินกว่าส่วนที่กฎหมายบัญญัติไว้ ซึ่งการจัดเก็บวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้เกิดการกระจายทรัพยากรจากบุคคลที่มีฐานะดีหรือมีความมั่งคั่งสูงไปยังรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากร เพื่อจะได้นำไปใช้ในการพัฒนาประเทศหรือช่วยเหลือเยียวยาสังคมโดยรวมหากเกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน และสามารถนำวิธีการไปใช้ในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่ถือครองทรัพย์สินไว้เป็นจำนวนมาก เช่น การสละหรือการบริจาคทรัพย์สินเพื่อการสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อหน่วยงานหรือองค์กรสาธารณกุศลหรือหน่วยงานการกุศลต่าง ๆ แทนการสะสมทรัพย์สินไว้เพื่อส่งต่อให้แก่ทายาทในรุ่นถัดไป อันจะเป็นการช่วยลดความเหลื่อมล้ำในเรื่องของฐานะและความเป็นอยู่ของบุคคลในสังคม อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้กลุ่มบุคคลที่มีโอกาสในสังคมน้อยกว่าได้มีส่วนร่วมในทรัพยากรดังกล่าวผ่านการพัฒนาของรัฐ

- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

อาจมีผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจ ลักษณะรูปแบบของครอบครัวและพฤติกรรมการลงทุนในบางกรณี เช่น หากผู้สืบทอดกิจการที่เป็นทรัพย์สินมรดก เช่น โรงงานหรือธุรกิจครอบครัว อาจต้องขายทรัพย์สินบางส่วนเพื่อนำเงินมาจ่ายภาษี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจและเป็นการลดโอกาสในการขยายกิจการ รวมไปถึงผู้มีทรัพย์สินจำนวนมากอาจหันไปลงทุนในต่างประเทศหรือจัดตั้งกองทุนในพื้นที่ที่ไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีมรดก (Tax Haven) อันจะทำให้เงินทุนหมุนเวียนในประเทศลดลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวม แต่หากได้พิจารณาถึงกฎหมายฉบับนี้โดยรวมแล้ว จะเห็นได้ว่า กฎหมายฉบับนี้มีศักยภาพในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว เช่น ลดการกระจุกตัวของทรัพย์สินและการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศด้วยการนำรายได้จากการจัดเก็บภาษีการรับมรดกไปใช้ในโครงการต่าง ๆ ของรัฐด้วย

- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

ไม่มี

- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

การจัดเก็บภาษีการรับมรดกดังกล่าวจะมีผลกระทบในทางบวกต่อเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการกระจายความมั่งคั่ง อันเนื่องมาจากการเก็บภาษีจากผู้ที่ได้รับทรัพย์สินมรดกที่มีมูลค่าสูงเกินกว่า ส่วนที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นมรดกที่ทายาทจะพึงได้รับ รวมไปถึงผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้ที่ถือครองทรัพย์สินเป็นจำนวนมากให้เกิดการบริหารจัดการทรัพย์สินของตนแง่มุมต่าง ๆ มากขึ้น

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

๑๔.๑ สถิติการดำเนินคดีตามกฎหมาย มีจำนวน ๑ ราย ซึ่งเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดก

๑๔.๒ สถิติการตรวจสอบภาษีการรับมรดก (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗)

- จำนวนรายผู้ยื่นแบบฯ ภ.ม.๖๐ = ๔๖๑ ราย
- จำนวนแบบฯ ภ.ม.๖๐ ทั้งหมด = ๘๒๘ แบบ
- ผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดก = ๓,๕๖๐.๕๖ ล้านบาท

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๑๕.๑ ปัญหาการขาดแคลนกำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน ตามประกาศกระทรวงการคลังฯ ซึ่งในทางปฏิบัติมีผู้ปฏิบัติงานจริงเพียง ๒ ตำแหน่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการกองตรวจสอบภาษีกลาง และนักตรวจสอบภาษีเชี่ยวชาญ กองตรวจสอบภาษีกลาง ดังนั้น จึงอาจเกิดปัญหาในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนักตรวจสอบภาษีเชี่ยวชาญ หรือไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่

๑๕.๒ ปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตของเจ้าพนักงานประเมินที่ให้อำนาจเฉพาะกองตรวจสอบภาษีกลาง เป็นเจ้าพนักงานประเมินและดำเนินการตรวจสอบ ส่งผลกระทบต่อผู้เสียภาษีที่อยู่ต่างจังหวัด เนื่องจากเป็นการสร้างภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อเข้ามาพบเจ้าพนักงานฯ เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง ด้วยตนเองหรือเข้ามาเพื่อให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงานในกรณีที่เจ้าพนักงานฯ เชิญมาพบเพื่อให้ถ้อยคำ ไม่สอดคล้องกับหลักการอำนวยความสะดวก

๑๕.๓ ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย ดังต่อไปนี้

๑. การตีความตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า “เมื่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาได้รับแบบแสดงรายการภาษีแล้ว ให้ส่งต่อ เจ้าพนักงานประเมินโดยเร็ว และให้เจ้าพนักงานประเมินดำเนินการประเมินภาษีให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียภาษีเพิ่มและได้ชำระภาษี ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๒ มิให้คิดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม เว้นแต่การที่ต้องเสียภาษีเพิ่มนั้น เกิดจากรายการที่ผู้ยื่นมิได้แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีหรือแสดงไว้เป็นเท็จ” ซึ่งในทางปฏิบัติ มิได้มีการกำหนดแนวทาง คำว่า “รายการที่ผู้ยื่นมิได้แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีหรือแสดงไว้ เป็นเท็จ” ต้องพิจารณาอย่างไร ทำให้ผู้เสียภาษีเสียสิทธิในการได้รับยกเว้นเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

๒. ทรัพย์สินประเภทเงินฝากธนาคาร กรณียังมิได้แบ่งทรัพย์สินมรดกไปยังทายาท จะมีดอกผล เป็นดอกเบี้ย ซึ่งกฎหมายกำหนดให้นำดอกเบี้ยนั้นมารวมเป็นมูลค่าทรัพย์สินมรดก แต่เนื่องจากดอกเบี้ย ที่ได้รับ ธนาคารจะมีการหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑๕ ไร่ ซึ่งมีปัญหาในการคำนวณมูลค่าทรัพย์สิน ในยอดเงินก่อนหรือหลังหักภาษี ณ ที่จ่าย

๓. ทรัพย์ประเภทหุ้นที่มีผลตอบแทน กรณียังมีได้แบ่งทรัพย์มรดกไปยังทายาท จะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผลเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร ซึ่งกฎหมายไม่ได้กำหนดให้นำมารวมเป็นมูลค่าทรัพย์มรดก เมื่อทายาทมีการแบ่งทรัพย์มรดกประเภทเงินฝากธนาคาร ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาในการพิจารณาในการนำเงินฝากมาเสียภาษีการรับมรดก

๔. มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ยื่นแบบฯ ภ.ม.๖๐ และชำระภาษีภายใน ๑๕๐ วัน ในทางปฏิบัติต้องนับวันที่ครบ ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับมรดกมูลค่าเกิน ๑๐๐ ล้านบาท และหากได้รับมรดกหลายครั้ง ต้องยื่นแบบฯ หลายฉบับ ทำให้มีความยุ่งยากในการนับวันที่ต้องยื่นแบบฯ และชำระภาษี

๕. มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ “เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษี ผู้แทน หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ กับมีอำนาจส่งบุคคลเหล่านั้นให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาตรวจสอบได้ หรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวตอบคำถามเป็นหนังสือ แต่จะต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับหมายเรียกหรือได้รับคำสั่ง” โดยมีปัญหาในการรวบรวมทรัพย์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากการจัดการทรัพย์ของผู้จัดการมรดก

๖. ประเด็นปัญหาอื่น ๆ เช่น การทบทวนประเภทของทรัพย์มรดกที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกเพิ่มเติม ได้แก่ ทองคำ เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ หรือสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียนอื่น ๆ ประกอบกับ ปัจจุบันยังไม่มี การออกพระราชกฤษฎีกากำหนดทรัพย์สินทางการเงินอันเป็นมรดกซึ่งต้องเสียภาษี ตามมาตรา ๑๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ การขาดฐานข้อมูลในการตรวจสอบทรัพย์มรดก บุรณาการโดยให้หน่วยงานเจ้าของทรัพย์ เช่น กรมขนส่งทางบก สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย กรมเจ้าท่า ธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ ส่งข้อมูลการโอนทรัพย์สินของเจ้ามรดกให้กรมสรรพากร อัตโนมัติ โดยไม่ต้องมีการสอบทรัพย์ไปที่หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบเชิงรุก รวมทั้งกรณี ที่กรมสรรพากรมีข้อจำกัดกรณีที่เจ้ามรดกมีทรัพย์ในต่างประเทศ เนื่องจากไม่มีข้อมูลเพื่อตรวจสอบ หากผู้รับมรดกไม่นำทรัพย์ดังกล่าวมายื่นคำนวณในการเสียภาษี

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

กฎหมายฉบับนี้มีความใกล้เคียงกับประมวลรัษฎากร ในกรณีของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในส่วนของการรับการให้ ซึ่งมาตรา ๔๒ (๒๖) (๒๗) (๒๘) และ (๒๙) แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดให้ ผู้ที่ได้รับทรัพย์สินตามที่กฎหมายกำหนด จะต้องนำเงินหรือมูลค่าของทรัพย์สินมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งภาษีดังกล่าวมิได้มีลักษณะที่ซ้ำซ้อนกันแต่อย่างใด

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด

ไม่มี

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติภาชีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษทางอาญา ได้แก่ มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา ๑๗ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๒๑ หรือของประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๘ หรือไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล หากกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลดังกล่าว ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๓๖ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รู้ข้อมูลของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง นำออกแจ้งแก่บุคคลใดหรือทำให้รู้โดยวิธีใด หรือปล่อยให้ข้อมูลดังกล่าวรั่วถึงบุคคลที่ไม่มีความจำเป็นต้องรู้ โดยไม่มีอำนาจกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยต่อเจ้าพนักงานประเมินภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

มาตรา ๓๗ ผู้ใด

(๑) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกงหรือใช้อุบายโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๓) แนะนำหรือสนับสนุนให้บุคคลอื่นใดกระทำการตาม (๑) หรือ (๒)

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ บรรดาความผิดตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดแล้ว มิให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น

ถ้าอธิบดีเห็นว่าไม่ควรใช้อำนาจเปรียบเทียบ หรือเมื่อเปรียบเทียบแล้วผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดให้ดำเนินการฟ้องร้องต่อไป และในกรณีนี้ห้ามมิให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามกฎหมายอื่นอีก

สำหรับโทษอาญาดังกล่าว กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ทั้งการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ การไม่ยื่นแบบแสดงรายการ หรือการไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน ซึ่งมาตรการดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อให้กฎหมายสามารถนำมาบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ดี อาจมีการพิจารณาบทกำหนดโทษเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันได้

ส่วนที่ ๔ ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)

กรมสรรพากรได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องโดยผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และเว็บไซต์ของกรมสรรพากร (www.rd.go.th) ระหว่างวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗ รวมทั้งได้มีหนังสือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร

กรมสรรพากรได้กำหนดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (<http://www.law.go.th>) และเว็บไซต์ของกรมสรรพากร (<http://www.rd.go.th>) โดยได้ประสานกับหน่วยงานสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน กรมการขนส่งทางบก สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย เพื่อขอความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางดังกล่าว

ทั้งนี้ มีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางที่กำหนดรวมเป็นจำนวน ๒๔ ราย แบ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ ๑๖ ราย หน่วยงานเอกชน ๑ ราย ประชาชนทั่วไป ๗ ราย โดยสรุปความคิดเห็นในแต่ละประเด็นได้ ดังนี้

๑๙.๑ ท่านมีความคิดเห็นว่าการเสียภาษีตามหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร การรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย เห็นว่ามีความเหมาะสม จำนวน ๒๑ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๓ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

(๑) การกำหนดให้ผู้รับมรดกต้องเสียภาษีการรับมรดกเฉพาะมูลค่ามรดกส่วนที่เกิน ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไปนั้น อาจจำเป็นต้องพิจารณาทบทวนมูลค่ามรดกที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดกดังกล่าว ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มูลค่าทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ถือเป็นมรดกภายใต้พระราชบัญญัตินี้ มีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจ

(๒) การเสียภาษีการรับมรดกมีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นภาษีที่ช่วยกระจายความมั่งคั่งและส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียม

๑๙.๒ ท่านมีความคิดเห็นว่ายัตราภาษี ตามหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร การรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย เห็นว่ามีความเหมาะสม จำนวน ๒๐ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๔ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ควรพิจารณาเพิ่มมูลค่ามรดกที่ต้องนำมาคำนวณเสียภาษีเพิ่มขึ้นให้มากกว่า ๑๐๐ ล้านบาท

(๒) จากข้อมูลที่เคยได้รับทราบ ประเทศไทยยังจัดเก็บภาษีการรับมรดกได้น้อย อาจเป็นเพราะ มีการกำหนดข้อยกเว้นฐานภาษีไว้สูง (๑๐๐ ล้านบาท) ดังนั้น เพื่อให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีการรับมรดกจากผู้มั่งคั่งได้มากขึ้น และนำมาเป็นรายได้ของประเทศในการกระจายความมั่งคั่งและมิ้งบประมาณไปพัฒนาชนบท จึงเห็นว่าควรลดข้อยกเว้นให้ต่ำกว่าจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท

๑๙.๓ ท่านมีความคิดเห็นว่าการยื่นแบบและวิธีการชำระภาษี ตามหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร จากการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวมีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย เห็นว่า มีความเหมาะสม จำนวน ๒๓ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๑ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ควรให้มีการชำระภาษีการรับมรดกผ่านช่องทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

(๒) ประชาชนอาจจะยังขาดความเข้าใจในการกรอกแบบ ภ.ม. ๖๐ เช่น การระบุจำนวนภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดก

๑๙.๔ ท่านมีความคิดเห็นว่าการผ่อนชำระภาษี ตามหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ซึ่งการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย เห็นว่ามีความเหมาะสม จำนวน ๒๒ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๒ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ควรให้มีการผ่อนชำระภาษีการรับมรดกผ่านช่องทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

๑๙.๕ ท่านมีความคิดเห็นว่าการประเมินภาษี ตามหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ซึ่งการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย เห็นว่ามีความเหมาะสม จำนวน ๒๒ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๒ ราย และไม่มีความคิดเห็นเพิ่มเติม

๑๙.๖ ท่านมีความคิดเห็นว่าการขอคืนภาษี ตามหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร การรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย เห็นว่ามีความเหมาะสม จำนวน ๒๒ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๒ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) การขอคืนภาษีมีความล่าช้า

(๒) ระยะเวลาประเมินภาษีกรณีมีการยื่นแบบ คือ ๑ ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป ควรนำระยะเวลาประเมินภาษีตามมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร (๒ ปี ขยายได้ไม่เกิน ๕ ปี) มาบังคับใช้กับภาษีการรับมรดกด้วย

๑๙.๗ ท่านมีความคิดเห็นว่าการอุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินในกรณีที่ไม่เห็นพ้องด้วยกับเจ้าพนักงานประเมิน หรือการฟ้องคดีต่อศาลในกรณีไม่เห็นพ้องด้วยกับคณะกรรมการอุทธรณ์ ตามหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร โดยการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย เห็นว่ามีความเหมาะสม จำนวน ๒๔ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๐ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ระยะเวลาในการอุทธรณ์ภาษีการรับมรดก มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นระยะเวลาเดียวกับการอุทธรณ์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

๑๙.๘ ท่านมีความคิดเห็นว่าเป็นเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ตามหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ซึ่งการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย เห็นว่ามีความเหมาะสม จำนวน ๒๑ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๓ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ควรมีกลไกแจ้งเตือนการชำระภาษีที่ไม่ครบถ้วน หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง เพราะมีบางกรณีที่ผู้ยื่นภาษีไม่ทราบข้อเท็จจริงหรือเกิดความผิดพลาด อันนำไปสู่การเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม

(๒) เห็นว่าควรแก้ไขเบี้ยปรับให้สูงขึ้นเท่ากับกรณีของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กล่าวคือ กรณีไม่ยื่น (๒ เท่า) และกรณียื่น (๑ เท่า) ตามมาตรา ๒๒ และ ๒๖ แห่งประมวลรัษฎากร

๑๙.๙ ท่านมีความคิดเห็นว่บทกำหนดโทษ ตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร การรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย โดยเห็นว่า

โทษทางอาญา (หมวด ๘) ตามพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสม จำนวน ๒๓ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๑ ราย และไม่มีความคิดเห็นเพิ่มเติม

๑๙.๑๐ ท่านมีความคิดเห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ มีปัญหาและอุปสรรคหรือไม่ อย่างไร การรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๔ ราย โดยเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย จำนวน ๑๒ ราย ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย จำนวน ๑๒ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าให้บทวนปรับปรุงการบังคับใช้ให้ดียิ่งขึ้น

๑๙.๑๑ ท่านมีความคิดเห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร การรับฟังความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว มีผู้แสดงความคิดเห็นรวม ๒๓ ราย โดยเห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร มีความเหมาะสม จำนวน ๒๒ ราย ไม่เหมาะสม จำนวน ๑ ราย โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ให้บทวนปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันให้ดียิ่งขึ้น

(๒) ควรปรับข้อผ่อนปรนการยกเว้นให้มีความเข้มงวดมากขึ้นเพื่อให้รัฐจัดเก็บภาษีนี้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยมากขึ้น

๑๙.๑๒ ท่านมีความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อพระราชบัญญัตินี้ในส่วนใดหรือไม่ อย่างไร มีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ควรเพิ่มอัตราภาษีจากคนที่มีความมั่งคั่งให้มากยิ่งขึ้น

(๒) ควรกำหนดภาษีการรับมรดกให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

ไม่มี

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

กฎหมายนี้มีการบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

สามารถดำเนินการจัดเก็บภาษีการรับมรดกตามที่กฎหมายกำหนด

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ประชาชนที่เข้าเกณฑ์ที่จะต้องเสียภาษีการรับมรดกย่อมมีภาระจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย ทั้งการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษี

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

ไม่มี

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้มีความคุ้มค่า เนื่องจากการบังคับใช้ พ.ร.บ. ภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นการช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่รัฐเพื่อนำไปพัฒนาประเทศและยกระดับการดำรงชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น เช่น การจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น โดยมีได้เกิดผลกระทบหรือเป็นภาระต่อประชาชนส่วนใหญ่โดยรวมเพียงแต่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนในกลุ่มที่ได้รับทรัพย์สินมรดกที่มีมูลค่าสูงเกินกว่าส่วนที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นมรดกที่ทายาทจะพึงได้รับ อีกทั้งยังเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และจะทำให้ผู้ที่มีรายรับจำนวนมากจะต้องมีภาระในการเสียภาษีอากรมากด้วยเช่นกันอันเป็นการสร้างความเป็นธรรมในสังคมสำหรับหน้าที่ในการเสียภาษีอากร

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

เมื่อพิจารณาผลการบังคับใช้ พ.ร.บ. ภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบการรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ พ.ร.บ. ภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว สมควรให้มีการบังคับใช้ พ.ร.บ. ภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อไป อย่างไรก็ดี เห็นควรนำข้อมูลการประเมินผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวไปประกอบการพิจารณา หากมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้การจัดเก็บภาษีการรับมรดก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

ควรติดตามและประเมินผลการใช้บังคับกฎหมายรวมถึงสภาพการณ์ต่าง ๆ อาทิ สภาพสังคม สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยี เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ต่อไป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ นายสมศักดิ์ อนันท์วัฒน์

(นายสมศักดิ์ อนันท์วัฒน์)

ที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การจัดเก็บภาษีฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่จัดทำรายงานนี้

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๗

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมสรรพากร

โทร. ๐๒ ๒๗๒ ๘๒๘๘

อีเมล email.legal@rd.go.th